

[Justitsministeren.]

under disse demonstrationsoptøjer på kommandoførerens ansvar, stavene anvendes. Det er derfor mod ham, som der ingen vanskelighed er ved at identificere, at eventuelle klager skal rettes. Skulle det forekomme, at en enkelt eller enkelte polititjenestemænd på egen hånd sætter sig ud over den givne ordre, som altid indeholder en forudsætning om at handle efter de gældende regler for stavens brug, vil det normalt vise sig muligt at finde frem til den eller de pågældende. Drejer det sig om tilfælde uden for anholdelse eller uroligheder, har polititjenestemanden pligt til ved opgivelse af charge, navn og tjenestested at legitimere sig over for nogen, med hvem han kommer i tjenstlig berøring.

Men dernæst er nummerering ingen ufejlbarlig, ja, end ikke nogen god identifikationsmåde. Tidligere erfaringer har vist dette. Efter de regler, der var gældende indtil 1918, skulle overbetjente og politibetjente på hver side af kraven på uniformstrakken og foran på hovedbeklædningen bære et tydeligt og fast anbragt nummer. Alligevel modtog politiledelsen i 1918 gentagne gange klager over enkelte politifolks fremfærd mod demonstranter, skønt de pågældende overhovedet ikke havde været udkommanderet til den pågældende demonstration. Klagerne havde enten læst, skrevet eller husket galt. Det samme ville utvivlsomt ske igen. Hertil kommer, at der under begivenhederne i 1918 blev fremsat alvorlige trusler mod politifolk, der var med til at skride ind imod optøjerne, og hvis numre man havde noteret sig eller troede at have noteret sig.

At dette kan ske igen, tør man desværre heller ikke udelukke. Samtlige medlemmer af den daværende københavnske politistyrke fjernede derfor den 13. november 1918 spontant numrene fra uniformerne, og justitsministeriet godkendte, at de ikke længere skulle bære numre. Dette agter jeg som sagt ikke at ændre.

Bundgård: Jeg kan jo dårligt give udtryk for min tilfredshed med svaret, og jeg kan heller ikke godkende de argumenter, som justitsministeren fremfører her, idet man jo ikke kan gå ud fra, at den, der kommanderer og leder en sådan afdeling, personlig kan følge med i, hvad hver enkelt

politibetjent foretager sig under demonstrationen, og derfor heller ikke har nogen mulighed for at tage stilling til en klage. Og da klageren ikke kan identificere den pågældende politibetjent, sådan at man konkret kan afhøre den enkelte person og konstatere, om han har forløbet sig, er det altså ikke muligt på den måde at konstatere, hvem der har foretaget tingene. Jeg tror heller ikke, nogen tror på, at det er muligt at nå at standse en politibetjent i funktion og spørge om hans navn og charge midt under sådanne begivenheder. Det er langt vanskeligere at identificere personer i uniform end almindelige, civilklædte mennesker.

Endelig er der spørgsmålet om eventuel forfølgelse af bestemte betjente, der er blevet rejst i forbindelse med tidligere demonstrationer. Der vil jeg da gerne pege på, at det jo ikke er nogen betingelse, at den samme betjent altid skal bære det samme nummer. Man kunne jo udmærket godt tænke sig, at numrene kunne skiftes om ved lejlighed eller eventuelt kun bruges ved demonstrationer, hvor man forventer at politiet må gribe hårdt ind, og man så ved den lejlighed kan konstatere, hvem der har foretaget de pågældende ting.

Jeg tror i hvert fald, at en sådan foranstaltning snarere kunne medvirke til at popularisere politiet, hvis det kun er ganske enkelte af politibetjentene, som kommer til at forløbe sig i sådanne situationer.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan kun sige, at det ærede medlems argumenter ikke har overbevist mig om det, han går ind for, og jeg må vedblivende besvare spørgsmålet med nej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Simonsen* til justitsministeren:

„Vil ministeren medvirke til en lovgivning, der baner vej for en udbygget informationstjeneste om lovgivningsarbejdet, således at den enkelte borger i højere grad bliver gjort bekendt med de vedtagne love?“

Simonsen: Borgerne må lære at leve i servicesamfundet, og samfundet må lære at leve med borgerne. Dette samt den af justitsministeriet nylig offentliggjorte betænk-